

Sygn. akt II C 325/12

1) WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

W (...) KOMORNIKA SĄDOWEGO
PRZY SĄDZIE REJONOWYM W JASTRZĘBIU - ZDROJU

Dnia 16 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Artur Żymełka

Protokolant Weronika Knesz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2013r. w R.

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko E. Z. Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu – Zdroju oraz T. J.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego oraz zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

1) oddała powództwa;

2) zasądza od powódki A. S. na rzecz pozwanej T. J. kwotę 3.617 zł
(trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt II C 325/12

UZASADNIENIE

Powódka A. S. w pozwie wniesionym w dniu 19 marca 2012r. do Sądu Rejonowego w Chorzowie przeciwko T. J. i E. Z. - Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci opatrzonego klauzulą wykonalności wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 lutego 2011r. wydanego w sprawie o sygn. akt X GNc 96/11.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że Sąd Okręgowy w Gliwicach wystawił tytuł wykonawczy przeciwko dłużnikowi D. S. a Komornik prowadzi egzekucję sądową roszczeń również przeciwko powódce bez tytułu wykonawczego, a nadto wiedząc o sytuacji majątkowej powódki prowadzi egzekucję z rzeczy, które stanowią również własność powódki. Ponadto powódka stwierdziła, że Komornik nie nadesłała odpisu egzekwowanego wyroku pozbawiając powódkę prawa do odwołania się od wszczęcia egzekucji.

Postanowieniem z dnia 26 marca 2012r. Sąd Rejonowy w Chorzowie stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę powódki o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności Sądowi Rejonowemu w Jastrzębiu-Zdroju.

Następnie postanowieniem z dnia 21 września 2012r. Sąd Rejonowy w Chorzowie uchylił w/w postanowienie z dnia 26 marca 2021r. i przekazał sprawę o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności wg właściwości rzeczowej i miejscowej Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Pozwana T. J. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów zastępstw procesowego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz kosztów opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana zarzuciła, że powódka nie udowodniła zasadności swojego żądania.

Pozwana E. Z. - Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie stawiała się na rozprawie.

Powódka na rozprawie w dniu 12 lutego 2013r. zmieniła żądanie pozwu w ten sposób, że obok żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności wniosła również o zwolnienie spod egzekucji zajętych ruchomości, które to żądanie sprecyzowała w piśmie procesowym z dnia 18 lutego 2013r. domagając się zwolnienia spod egzekucji: lodówko-zamrażarki Samsung koloru czarnego, zestawu mebli kuchennych (czarno-białych, płyty indukcyjnej (...), okapu, zmywarki do naczyń, piekarnika i blatu marmurowego), pralki I. koloru białego, 2-óch komód drewnianych (3 szuflady, D.), stołu drewnianego oraz 6-ciu krzeseł z obiciem skórzanym koloru wanilii (D.), telewizora Samsung 42", kanapy skórzanej rozkładanej 2-osobowej koloru ciemny brąz oraz kanapy skórzanej 3-osobowej koloru ciemny brąz.

W uzasadnieniu zmienionego żądania powódka podała, że jako osoba trzecia nie jest związana z powyższą sprawą, a zatem została poszkodowana i zagrożona utratą mienia w postaci dorobku życia. Ponadto powódka podała, że komornik nie poinformowała, że zajęła na podstawie tego samego tytułu wykonawczego mienie w postaci maszyn i urządzeń będących własnością dłużnika. Powódka podała również, że wierzycielka jej męża - pozwana w niniejszej sprawie T. J. nie wspomniała w swoim piśmie, że wartość długu zmniejszyła się, ponieważ dłużnik – mąż powódki - D. S. spłacał w międzyczasie swoje zadłużenie. Powódka stwierdziła nadto, że w/w pozwana nie uwzględniła sumy 25.000 zł, którą D. S. przekazał na ręce małżonka w/w pozwanej, a którą pozwana zobowiązała się zaliczyć na poczet długu. Powódka oświadczyła także, że w wyniku porozumienia z dłużnikiem pozwana wyraziła zgodę na spłatę pozostałego zadłużenia kompensatą w postaci zaakceptowanego przez nią towaru handlowego będącego własnością dłużnika. Powódka stwierdziła również, że wartość zadłużenia D. S. wobec pozwanej wynosi na dzień 18 lutego 2012r. kwotę 56.990 zł nie uwzględniając wspomnianych 25.000 zł. Powódka oświadczyła, że w tej sytuacji uważa działania pozwanej prowadzone wobec powódki za nieuzasadnione i szkodliwe dla niej.

Pozwana T. J. w odpowiedzi na zmienione żądanie podtrzymała dotychczasowe stanowisko domagając się oddalenia powództwa. W uzasadnieniu swego stanowiska zarzuciła, że zajęcie w/w ruchomości dokonane została przez Komornika w obecności dłużnika D. S., który oświadczył wówczas Komornikowi, po uprzednim pouczeniu o jego prawach i zasadach prowadzenia egzekucji, że zajęte przedmioty należą do niego. Pozwana zarzuciła nadto powódce niekonsekwencję wskazując, że w pozwie powódka podała, że zajęte przedmioty stanowią własność powódki i jej męża, a w kolejnym piśmie stwierdziła, że zajęte przedmioty stanowią tylko „jej prywatną własność”. Pozwana zarzuciła także, że powódka nie udowodniła żadnego z tych twierdzeń. Ponadto pozwana zwróciła uwagę, że stosownie do art.841§3 k.p.c. powództwo o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji należy wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu praw a powódka tego terminu nie dochowała. Ponadto pozwana zarzuciła, że jej zdaniem działania powódki zmierzając do utrudnienia i przedłużenia toczącego się postępowania egzekucyjnego przeciwko D. S..

Pozwana E. Z. - Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju nie złożyła odpowiedzi również na to rozszerzone żądanie powódki i nie stawiała się także na termin drugiej rozprawy, na którym zapadł wyrok wydany w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla Sąd Okręgowy w Gliwicach w dniu 28 lutego 2011r. zasądził od D. S. na rzecz T. J. kwotę 161.344,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2011r. oraz kwotę 5.634 zł kosztów postępowania.

D. S. nie wniósł zarzutów przeciwko temu nakazowi zapłaty w konsekwencji czego nakaz ten uprawomocnił się a Sąd Okręgowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2011r. nadał temu orzeczeniu klauzulę wykonalności.

(dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla wydany przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w dniu 28 lutego 2011r., w sprawie o sygn. akt X GNC 96/11 oraz wydane w tej sprawie postanowienie z dnia 18 kwietnia 2011r.)

W oparciu o wyżej opisany nakaz zapłaty na wniosek T. J. została wszczęta egzekucja sądowa, prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju E. Z., celem wyegzekwowania objętych tym nakazem należności.

W toku tego postępowania egzekucyjnego w dniu 17 maja 2011r. Komornik Sądowy dokonała zajęcia ruchomości w postaci kanapy skórzanej koloru ciemny brąz z oparciem, kanapy rozkładanej – skóra ciemny brąz, telewizora Samsung 42", stołu drewnianego oraz 6-ciu krzeseł z obiciem skórzonym koloru wanilii, 2-óch komód drewnianych (3 szufl.), pralki I. koloru białego, mebli kuchennych - zestawu (płyta indukcyjna (...), okap, zmywarka do naczyń, piekarnik i blat marmurowy) oraz lodówko-zamrażarki Samsung koloru czarnego.

W czasie dokonywania zajęcia obecny był dłużnik D. S., który oświadczył, że zajęte przedmioty stanowią jego własność.

We wniosku, który wpłynął do Komornika w dniu 24 stycznia 2012r. pozwana w niniejszej sprawie T. J. wniosła o wyznaczenie licytacji zajętych ruchomości, który to wniosek ponowiła w piśmie, które wpłynęło do Komornika w dniu 17 lutego 2012r.

Komornik w obwieszczeniu z dnia 21 lutego 2012r. zawiadomiła o wyznaczonym na dzień 29 marca 2012r. terminie pierwszej licytacji zajętych ruchomości.

W międzyczasie D. S. dokonywał częściowej spłaty egzekwowanego zadłużenia.

W piśmie, które wpłynęło do Komornika w dniu 9 marca 2012r. powódka A. S. wezwała do niezwłocznego uchylecia zajęcia jej ruchomości stwierdzając, że „zajęte mienie stanowi przedmiot mojej własności/współwłasności i nie jest mieniem dłużnika”. Jednocześnie podała, że w sprawie do skutecznego zajęcia jej mienia nie ma tytułu wykonawczego wydanego przeciwko niej.

W dniu 22 marca 2012r. Komornik dokonała ponadto zajęcia szafy sterowniczej, piły taśmowej, tokarki, wiertarki, agregatu-kompresora, spawarki, przyłbicy i wózka-paleciaka. Również protokole tego zajęcia D. S. oświadczył, że zajęte rzeczy stanowią jego własność.

(dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, tytuł wykonawczy – wyżej opisany nakaz zapłaty opatrzony klauzulą wykonalności przeciwko D. S., protokół zajęcia ruchomości z dnia 17 maja 2011r., wnioski o egzekucję z ruchomości, obwieszczenie o terminie licytacji, pismo powódki z dnia 9 marca 2012r., protokół zajęcia ruchomości z dnia 22 marca 2012r., dowody częściowej spłaty egzekwowanej wierzytelności – w aktach sprawy Komornika Sądowego przy SR w Jastrzębiu-Zdroju o sygn. akt Km 977/11, których kopie znajdują się również w aktach niniejszej sprawy k.65-68 i 76-83)

Do egzekucji zajętych ruchomości nie doszło.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

Żadne z żądań formułowanych przez powódkę w ramach niniejszej sprawy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że stosownie do art.321 k.p.c. Sąd jest związany granicami żądania i nie może orzekać ponad sformułowane żądanie lub co do przedmioty, który nie był objęty żądaniem.

Powódka wnosząc pozew jednoznacznie sformułowała tymczasem żądanie w ten sposób, że zgłosiła żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Tak sformułowane żądanie nie pozostawiało żadnych wątpliwości co do tego czego domaga się powódka we wniesionym pozwie tym bardziej, że żądanie to jest sformułowaniem języka prawnego jakim posłużył się ustawodawca w art.840 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1)przeciwy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2)po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3)małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść (§1).

Jeżeli podstawą egzekucji jest tytuł pochodzący od organu administracyjnego, do stwierdzenia, że zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, powołany jest organ, od którego tytuł pochodzi (§2).

Jak wyżej wskazano tak sformułowane żądanie powódki było jednoznaczne (nie tylko zostało tak potraktowane przez Sąd Okręgowy ale wcześniej również przez Sąd Rejonowy przekazujący sprawę wg właściwości miejscowej i rzeczowej, a wreszcie tak odczytanego żądania nie kwestionowała powódka kiedy oddalono jej wniosek o zabezpieczenie powództwa stwierdzając brak uprawdopodobnienia podstaw do żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego).

Podkreślić należy, że Sąd nie tylko nie miał obowiązku ale wręcz nie miał prawa doszukiwania się w okolicznościach przytaczanych na uzasadnienie żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności potencjalnie innych żądań jakie mogłyby przysługiwać powódce również wówczas gdy żądanie zgłoszone w pozwie było bezzasadne. Działanie sądu z urzędu prowadziłoby bowiem do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art.32 ust.1 i art.45 ust.1 Konstytucji RP).

Formułowane w pozwie żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka mogłaby się domagać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wydanego wyłącznie przeciwko niej jako dłużnikowi głównemu albo jako małżonce dłużnika. Tymczasem żaden z takich tytułów wykonawczych przeciwko niej nie został wydany. Stanowiący tytuł egzekucyjny nakaz zapłaty - a nie wyrok jak błędnie wskazała to w pozwie powódka – został opatrzony klauzulą wykonalności wyłącznie przeciwko mężowi powódki D. S. i w odniesieniu do nadania klauzuli przeciwko niemu wyłącznie on mógłby kwestionować takie rozstrzygnięcie. Skoro więc powódka nie mogła domagać się pozbawienia wykonalności orzeczenia sądowego, ponieważ nigdy nie stwierdzono wykonalności

w/w nakazu zapłaty przeciwko powódce (nie mogła więc domagać się pozbawienia nadania czegoś co nigdy nie zostało przeciwko niej nadane), to jej żądanie w tym zakresie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Oddaleniu podlegało również sformułowane dopiero na terminie pierwszej rozprawy w dniu 12 lutego 2013r. żądanie zwolnienia zajętych przedmiotów spod egzekucji.

Stosownie do art.841 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa (§1). Skoro przeciwko powódce nie wydano tytułu wykonawczego obejmującego w/w nakaz zapłaty oraz nie nadano przeciwko niej klauzuli wykonalności temu orzeczeniu to powódka jest osobą trzecią w rozumieniu w/w przepisu. Powództwo takie można wnieść jednakże tylko w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa (§3).

Powyższy miesięczny termin do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji ma charakter materialnoprawny i dlatego nie podlega przywróceniu.

Skoro powódka żądanie zwolnienia zajętych ruchomości zgłosiła dopiero w dniu 12 lutego 2013r. – wcześniej jak już wyżej wskazano formułowała jedynie żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności będące innym od żądania zwolnienia przedmiotów spod egzekucji powództwem przeciwegzekucyjnym - to jej żądanie podlegało oddaleniu jako spóźnione nawet bez merytorycznego badania zasadności podniesionych przez nią twierdzeń. Powódka dowiedziała się tymczasem o zajęciu ruchomości – jak oświadczyła wprost na ostatniej rozprawie (k.93 verte) – od swojego męża w dniu dokonania zajęcia tych przedmiotów przez Komornika, a więc w dniu 17 maja 2011r. Jednocześnie przyznała, że do momentu kiedy dowiedziała się, że Komornik dokonał obwieszczenia o licytacji tych rzeczy nie podejmowała żadnych działań w związku z dokonanym a wiadomym jej zajęciem tych przedmiotów. Z wypowiedzi powódki wynika zatem, że zignorowała ona fakt zajęcia w/w ruchomości a zaczęła działać dopiero wówczas gdy pojawiła się realna groźba ich sprzedaży. Tymczasem wyżej przytoczony art.841§3 k.p.c. jednoznacznie jako moment początkowy obliczania terminu wskazuje moment faktycznego dowiedzenia się o naruszeniu prawa - zajęcia przedmiotu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2007r., V CSK 275/07, LEX nr 677785), a nie dopiero przystąpienia do ich licytacyjnej sprzedaży. Podkreślić również należy, że rozpoczęcie momentu biegu tego terminu nie jest powiązane z formalnym zawiadaniem osoby trzeciej przez komornika o zajęciu praw, ale z powzięciem wiadomości przez tą osobę ze wszelkich możliwych źródeł, a takim w przypadku powódki był jej mąż, który już w dniu zajęcia ruchomości – jak wynika z oświadczenia powódki – powiedział jej o tym. W tej sytuacji wobec jednoznacznego oświadczenia powódki Sąd nie dał wiary sprzecznym z twierdzeniami powódki zeznaniom jej męża, że poinformował żonę o zajęciu ruchomości dopiero kiedy dowiedział się o czynnościach podjętych w celu licytacyjnej sprzedaży tych rzeczy. Zwrócić przy tym należy uwagę na fakt, że nawet gdyby dać wiarę zeznaniom męża powódki to i tak zgłoszenie żądania zwolnienia zajętych przedmiotów spod egzekucji dopiero na rozprawie w dniu 12 lutego 2013r., a więc blisko rok po wniesieniu w dniu 19 marca 2012r. pozwu zawierającego żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, a 21 miesięcy po zajęciu tych przedmiotów przez Komornika, odbyło się ze znacznym przekroczeniem miesięcznego terminu wynikającego z wyżej przytoczonego art.841§3 k.p.c. W tej sytuacji jedynie na marginesie wskazać można, że nawet gdyby powódka sformułowała żądanie zwolnienia zajętych przedmiotów spod egzekucji we wniesionym w dniu 19 marca 2012r. pozwie – czego nie zrobiła - to również w tej sytuacji zgłosiłaby to żądanie po terminie skoro wiadomość o zajęciu w/w ruchomości – jak sama przyznała - uzyskała 17 maja 2011r.

Jak już wyżej wskazano spóźnione zgłoszenie żądania zwolnienia zajętych przedmiotów spod egzekucji stanowiło wystarczającą podstawę do oddalenia powództwa również w części dotyczącej zgłoszonego w toku sprawy żądania zwolnienia zajętych przedmiotów spod egzekucji.

W tej sytuacji jedynie na marginesie wskazać można, że niezależnie od tego powódka nie udowodniła swoich twierdzeń co do tego, że zajęcie tych przedmioty naruszyło jej prawa. Jak wynikało z protokołu zajęcia D. S. stwierdził – co potwierdził własnoręcznym podpisem – że zajęte ruchomości stanowiły jego własność. Jego odmienne stanowisko reprezentowane w toku niniejszej sprawy budziło uzasadnione wątpliwości nie tylko z powodu wyżej wskazanej sprzeczności z twierdzeniami powódki, ale również z tej przyczyny, że on sam był zainteresowany korzystnym dla

powódki rozstrzygnięciem, ponieważ w takim przypadku w/w przedmioty zostałyby wyłączone spod egzekucji również z korzyścią dla niego. Tymczasem również sama powódka była chaotyczna i niekonsekwentna w swoich twierdzeniach. Jak zasadnie zarzuciła pozwana - kwestionując żądania i twierdzenia powódki - powódka z jednej strony stwierdziła, że jest wyłącznym właścicielem tych przedmiotów i jej mąż nie posiada do nich żadnych praw, z drugiej zaś twierdziła, że przedmioty te stanowią współwłasność jej i jej męża. Skoro powódka nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów potwierdzających jej twierdzenia Sąd uznał, że nie tylko wniosła żądanie po przewidzianym na to terminie ale nie udowodniła, aby faktycznie w wyniku zajęcia w/w przedmiotów zostały naruszone jej prawa do tych rzeczy, których ochronę przewidziano w wyżej przytoczonym art.841 k.p.c.

Nie miały znaczenia dla niniejszej sprawy podnoszone przez powódkę zarzuty wobec T. J., w tym co do tego, że mąż powódki spłacił T. J. część zadłużenia, że zajęto również inne składniki ruchome należące do męża powódki, czy też rzekome porozumienie na spłatę pozostałego zadłużenia wskazywaną „kompensatą”, ponieważ fakt ewentualnego zaspokojenia całości egzekwowanej wierzytelności może być udowodniany przez samego dłużnika w toku innego stosownego postępowania, a do czasu gdy nie zostanie to udowodnione a Komornik nie wyegzekwuje całości wynikającej z tytułu wykonawczego wierzytelności może on prowadzić egzekucję ze wszystkich składników majątku dłużnika, w tym wskazywanych przez niego jako stanowiących jego własność ruchomości wymienionych w protokole zajęcia z dnia 17 maja 2011r.

Niezależnie od powyższych przyczyn oddalenia powództwa żądania powódki skierowane przeciwko E. Z. – Komornikowi Sądowemu przy SR w Jastrzębiu Zdroju nie zasługiwały na uwzględnienie również z tej przyczyny, że Komornik Sądowy nie jest w ogóle stroną legitymowaną biegnie, tj. którą można skutecznie pozywać w sprawach powództw przeciwegzekucyjnych. W sprawach tych powództwo należy bowiem kierować przeciwko wierzycielom, a takie statusu Komornik Sądowy w rozpoznawanej sprawie nie miał.

Wobec oddalenia żądań powódki w całości Sąd na podstawie art. 98§1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art.99 k.p.c. oraz §6 pkt 6 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349 z późn. zm.) zasądził od powódki jako strony przegrywającej proces na rzecz pozwanej T. J. sumę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, na którą złożyła się kwota 3.600 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnictwa w/w pozwanej oraz kwota 17 zł tytułem zwrotu poniesionej opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Powódka co prawda była zwolniona od kosztów sądowych jednakże stosownie do art.108 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398 z późn. zm.) zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć powódce z pouczeniem o apelacji;
- 3) zwrócić akta egzekucyjne Komornikowi;
- 4) akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

R., 8 maja 2013r.